

¶ Cotys Thraciæ rex pecuniam petebat mutuo ab Perinthiis ad contrahendos milites. Eam Perinthij dare volebant. Petiit igitur ex ipforum ciuibus aliquot saltem ad se mitterent, qui certis locis præfidio essent; ut militibus ea tunc custodientibus, alibi vti posset. Id Perinthij citò fecerunt, rati illa ita loca in sua potestate fore. At Cotys eos qui ad se missi fuerant, captos detinuit, iussi quæ ad se mitti mutuo petitam pecuniam, & ita recipere suos ciues. ¶ Mentor filius comprehensus Herma, occupatis etiam iis locis quæ ille tenuerat, procuratores constitutos ab Hermia non remouit. Itaque iam omnibus securis, & si quid dudum absconderant aut deposuerant apud externos, id rursum habentibus apud se, & ipsos comprehendit, & quicquid habebant penes se, id abstulit vniuersum. ¶ Mênno Rhodius Lampaco potitus, in penuria pecuniæ, magnam summam pecuniæ præscripsit, quam opulentissimi persoluerēt, eamque recepturos ipsos esse ostendit ex aliorum ciuium tributo. Cum verò etiam cæteri contribuissent, iussit illam quoque summam mutuo sibi dari ad tempus, idque præstinuit, quo ea pecunia restitueretur. Rursum pecuniæ egens, contribuere eos iussit, & ex vectigalibus, quod dedissent, recipere. Illi, qui celeriter se recepturos sperarent, contulerunt. Iamque aderat tempus ut vectigalia perciperentur, at Memno sibi pecunia tunc quoque opus esse ostendit, scilicet postea esse acceptura redditurum cum fœnore. Quos in exercitio etiam habebat, iis detraxit frumentum & stipendium dierum sex, per annum. Pollicitus iis diebus ipsos neque vigilias neque itinera obituros, neque infumturos quicquam, nimirum exemptis illis. Superiore tempore etiam, cum meretur frumentum militibus, secunda post nouam lunam die, primo quidè ille mensæ dies præterit tres, sequente verò quinque, & hoc modo processit donec ad triginta perueniret. ¶ Charidemus Orita, tenens loca quædam Æolidos, cum exercitum contra se adduceret Artabassus, pecunia deficiebatur, quæ militibus numeraretur. Ac primum contributebant non nihil. Mox non habere se quicquam amplius aiebant. At Charidemus, quem locum esse opulentissimum arbitrabatur, ex eo iussit incolas, si quid nûmorum haberet, aut si quæ vasa præciosa, aliò ablegare:

A ¶ Κότυς Θρακῆ παρὰ Περεινθίων ἐδανείζετο χρήματα εἰς τὸ πῶδ στρατιώτας συναγαγεῖν οἳ ἢ Περεινθίων ἐδίδουσαν αὐτῷ. ἠξίωσεν γοῦν αὐτῶν ἀνδρας γὰρ ἴσθι πολλοὺς ἴσθι φρουροὺς δοῦναι εἰς χωρεῖα πᾶσι, ἵνα τοῖς ἐκεῖ στρατιώταις νῦν φρουροὺς ἢ ἄλλοις ἀποστειλάτωσαν. οἳ δὲ τῷτο ταχέως ἐπολίσωσαν, οἳ δὲ ἄλλοι ἴσθι χωρεῖαν κύριον ἐστειλάτωσαν. ὁ δὲ Κότυς, πῶδ ἀποστειλάντας εἰς φυλακὴν ποιήσας, τὰ χρήματα αὐτῶν ἐκέλευσεν ἀποστειλάντας, ἃ ἐδανείζετο παρ' αὐτῶν, κομίσασθαι. ¶ Μένων τῶν Ἑρμιάων συλλαβῶν, καὶ τὰ χωρεῖα αὐτῶν κρατῶν, τοῖς ὀπλημεταῖς εἶασε καὶ χωρεῖαν πῶδ ὑπὸ τῷ Ἑρμιάου κρατῆρῆσθαι. ἐπεὶ δὲ ἐθαύρησαν τε ἅπαντες, καὶ εἴ τι ποτ' αὐτοῖς ἀποκεκρυμμένον ἢ ὑποκεκρυμμένον, τῷτο μεθ' αὐτῶν εἶχον, συλλαβῶν αὐτοῖς πάντα παρέλετο ἃ εἶχον. ¶ Μένων Ρόδιος, κυριότησιν Λαμψάκου, δευθεῖς χρημάτων, ἐπέγραψε τοῖς πλοισιπλάταις αὐτῶν πλῆθος τι ἀργυρίου. τοῖς δὲ πῶν κομισθῶν ἐστειλάτω παρὰ ἴσθι ἄλλων πολλῶν ἐφήσεν. ἐπεὶ δὲ οἳ ἄλλοι πολλοὶ ἐσίνην γκα, ἐκέλευσε καὶ ταῦτα αὐτῶν δανείσθαι ἐν χρόνῳ, διεπείλῳσεν ἐν ἴσθι πάλιν αὐτοῖς ἀποδοῦσθαι. πάλιν τε δευθεῖς χρημάτων, ἠξίωσεν αὐτοῖς εἰσένην γκα, κομίσασθαι ἢ ἐκ ἴσθι προσόδων. οἳ δὲ εἰσένην γκα, ὡς διὰ ταχέως αὐτοῖς ἐσομένης τῆ κομίδος. ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὰ καταβόλαι ἴσθι προσόδων παρήσαν, ἐφήσεν ἐπ' αὐτῶν χρεῖαν εἶναι καὶ τούτων, ἐκεῖνοις δὲ ὑπερῶν ἀποδοῦσθαι ἐν τόκῳ. ἴσθι τε στρατευομένων περιηγεῖτο τὰς σπταρχίας καὶ τοῖς μιδοῖς ἐξ ἡμερῶν τὸν ἐνεκωτὸν φάσιον ταύταις ταῖς ἡμέραις οὐτε φυλακῶν αὐτοῖς οὐδέ μίαν, οὐτε πορείαν, ἢ τε δαπαίνῳ ποιέσθαι. τὰς ἐξ ἀρεστίμοις λέγων. τὸν τε πῶδ χρόνον διδοῖς τοῖς στρατιώταις τῆ δευτέρᾳ τῆς νομικίας τὰς σπταρχίας, πῶν μὴ προστά μὲν παρέβη τρεῖς ἡμέρας, πῶν δὲ ἔχον μὴ πέντε. τῶν δὲ τὸν ἔσπον προσήγνυ, ἕως εἰς πῶν περιηγεῖται ἤλθε. ¶ Χαρίδημος Ὀρειτῆς, ἔχων τῆς Λιολίδος πῶν χωρεῖα, ὀπληροῦντος ἐπ' αὐτὸν Ἀρταβάζου, χρημάτων ἐδάνετο εἰς τοῖς στρατιώταις. τὸ ὑπὸ αὐτῶν προσῶν ἐἰσεφασεν αὐτῶν, εἶτα ἐκέπτε ἄφασεν ἔχον. ὁ δὲ Χαρίδημος, ὃ ᾤετο χωρεῖαν ἀποροῦσθαι τὸν εἶναι, ἐκέλευσε, καὶ εἴ τι νόμισμα ἔσθαι, ἢ τε ἄλλο σιμῶν ἀξιάλογον, εἰς ἕτερον χωρεῖαν ἀποστειλάτω, παρεμπομπῶν δὲ δάνετον ἀμφοτέρωθεν.

*

ἔσθαι, ἢ τε ἄλλο σιμῶν ἀξιάλογον, εἰς ἕτερον χωρεῖαν ἀποστειλάτω, παρεμπομπῶν δὲ δάνετον ἀμφοτέρωθεν.